

«فرهیختگان» معضل آموزش عالی آسیا را با توجه به روند نزولی جمعیت بررسی می کند

جذب دانشجوی خارجی؛ راه حل ارتقای آموزش عالی

ندا اظهوری

مترجم

از سال ها پیش سیاست تک فرزندی در برخی کشورهای پرجمعیت دنیا مانند چین آغاز شد که در طول سالیان، باعث کاهش نمودار رشد جمعیت شد. به عنوان مثال، چین جزء کشورهایی است که هنوز هم با تمام هشدارهایی که نسبت به پیرشدن جمعیت کشور از سوی دولت و مجامع جهانی داده شده، باز هم کاهش جمعیت در آن قابل توجه است. این مساله در سال های اخیر به شدت آموزش عالی آسیا را تحت تاثیر قرار داده است.

شمار تولد نوزادان در ژاپن در سال ۲۰۱۹ حدود ۵/۹ درصد کاهش یافت و برای اولین بار از سال ۱۸۹۹ تاکنون به کمتر از ۹۰۰ هزار تولد رسید. البته ژاپن تنها کشور آسیایی نیست که در سال های اخیر با مشکل کاهش موالید روبرو بوده و کشورهای دیگری به ویژه در آسیای شرقی با این معضل دست به گریبان هستند. تعداد موالید در سنگاپور به ازای هر هزار نفر تنها ۸/۹٪ تولد است که جزء کشورهای کم تولد در جهان است. از طرف دیگر، میزان تولد نوزادان در کره جنوبی در اکتبر سال گذشته به کمترین نرخ یعنی به ۳/۱ درصد رسید. چین هم از جمله کشورهای آسیای شرقی است که بعد از یک دوره رشد موالید در سال ۲۰۱۶، در سال های بعد دچار کاهش نرخ تولد شد، به طوری که از ۱۷/۹ میلیون به ۱۷/۲ میلیون تولد در سال ۲۰۱۷ رسید. این روند نزولی همچنان ادامه یافت، به طوری که نرخ تولد در سال ۲۰۱۸ در چین به کمترین میزان خود طی ۵۰ سال گذشته رسید و آمار ۱۵/۲ میلیون تولد را از آن خود کرد.

کمترین رشد جمعیت در جهان

هنگ کنگ با کمترین میزان تولد در دنیا که رشد نرخ جمعیت آن تنها یک درصد است، شباهت زیادی به نرخ رشد جمعیت در کشورهای شرق آسیا شامل ژاپن، کره جنوبی، تایوان و سنگاپور دارد. تمام این کشورها به ویژه در سال های اخیر وارد فاز بحران جمعیتی شده اند، به طوری که بررسی ها نشان داده ادامه این روند سیستم آموزش عالی آسیای شرقی را در شمار دانشجویان بومی دچار مشکل می کند. بخش توسعه اجتماعی و اقتصادی هنگ کنگ با توجه به رشد جمعیتی و باروری کمی که دارد، به شدت تحت تاثیر قرار گرفته و به دنبال این کاهش جمعیت، دانشگاه علوم و فناوری هنگ کنگ هم به عنوان یکی از جوان ترین موسسات آموزشی و آکادمیک دنیا با این معضل دست به گریبان است. سیاست تک فرزندی سال ها پیش در چین، با هدف کنترل فقر در مناطق روستایی و به دنبال آن بالا بردن سطح آموزش و رونق و توسعه بخش اقتصادی اعمال شد.

پاشنه آشیل آسیا

«استوارت گیتل باستن» به عنوان یک جمعیت شناس که در دانشگاه هنگ کنگ مشغول تدریس است، در کتابی که در سال ۲۰۱۹ نوشت، با اشاره به مساله جمعیت در آسیا، هشدار داد مهندسی اجتماعی جمعیت ها که با هدف افزایش یا کاهش نرخ موالید صورت می گیرد، برای پرکردن صندلی های خالی دانشگاه ها کفایت نمی کند. او در کتاب خود به این نکته اشاره کرده است که مشکل جمعیت، پاشنه آشیل آسیاست، به ویژه در مناطقی که با کاهش جمعیت و افزایش سن مواجه هستند. در این بحبوحه، واکنش ملی دولت ها از چند حالت خارج نیست؛ یا اینکه مردم را به داشتن فرزند بیشتر تشویق می کنند یا بدتر از آن، زنان را مقرر کاهش رشد جمعیت می دهند. اما واقعیت اینجاست که این سیاست های دولتی در تایوان، کره جنوبی و سنگاپور موثر واقع نمی شوند و حتی اگر نرخ تولد افزایش یابد، دانشگاه ها بعد از دو دهه از فواید این افزایش جمعیت سود می برند.

محققان بر این باورند که واقعیت سیاست تک فرزندی عملا در چین اجرا نشده بلکه این توسعه و رشد اقتصادی بود که منجر به کاهش جمعیت در این کشور شد. در نهایت این گونه می توان نتیجه گیری کرد که با برداشتن سیاست تک فرزندی در سال های اخیر تغییری در روند نرخ موالید ایجاد نشد و میزان باروری رشد نکرد. جف کینگستون، مدیر مطالعات آسیایی دانشگاه تمپل ژاپن نیز در گفته های خود به مشکلات مشابه جمعیتی در ملت های پیشرفته به لحاظ بین المللی اشاره کرده است. به طور کلی، شمار جمعیت جهان در سنین دانشگاهی روبه کاهش

است و این مشکل تنها گریبانگیر دانشگاه های آسیایی نیست. به گفته یکی از اقتصاددانان سیاسی که در دانشگاه ویرجینیا و هنگ کنگ تدریس می کند، سیاست های تشویقی زایمان و افزایش جمعیت چند دهه زمان می برد تا تحقق پیدا کند، بنابراین نمی توان روی آن به عنوان یک راهکار سریع در کشورهای آسیایی حساب کرد.

به گفته او، تعداد دانشگاه ها در آسیای شرقی بسیار بالاست و از طرف دیگر، تعداد دانشجو کافی نیست با وجود این، دانشگاه ها از نظر کیفیت و تخصص متنوع هستند. موسساتی که نسبت به بقیه دانشگاه ها برتری خاصی نداشته یا در حوزه های ویژه ای به صورت تخصصی فعالیت می کنند، با کاهش جمعیت در خطر حذف قرار می گیرند و دانشجویان از بازارهای درحال ظهور به سمت بازارهای توسعه یافته می روند.

این استاد دانشگاه می افزاید: «هنگ کنگ در گذشته از این روند سود می برد، درحالی که ژاپن به عنوان محبوب ترین مقصد دانشجویان خارجی در آسیا محسوب می شد.»

رشد آموزش عالی

همراه با رشد اقتصادی کشورهای آسیای شرقی

رونق اقتصاد در آسیای شرقی بعد از جنگ جهانی دوم با معجزه ژاپنی آغاز شد و با رشد اقتصاد در چهار گول آسیایی از جمله کره جنوبی، هنگ کنگ، تایوان و سنگاپور از دهه ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۰ میلادی همراه شد. ظهور چین به عنوان ابرقدرت جهانی کمی بعد از این دهه صورت گرفت. طی این دوران، بخش آموزش عالی هم از نظر کیفیت و هم کمیت رشد بسیار خوبی پیدا کرد. نتایج رشد سریع این نقاط را می توان به وضوح در رتبه بندی برترین دانشگاه های جهان در سال ۲۰۲۰ مشاهده کرد که به تازگی از سوی پایگاه رتبه بندی تایم منتشر شده است. موسسات و مراکز آموزشی ابرقدرت اقتصادی در این رده بندی، ۲۴ جایگاه نخست را از آن خود کرده اند. در این میان ژاپن با ۱۱۰ موسسه و دانشگاه و چین با ۸۱ مرکز بالاترین شمار دانشگاه های برتر را به خود اختصاص داده اند.

تا دهه ۱۹۹۰، همچنان جمعیت دانشگاهی در آسیای شرقی به شدت روبه کاهش بود. یکی از استادان حوزه مطالعات آسیایی در دانشکده ولزلی معتقد است که کاهش سریع تعداد جوانان در ژاپن و کره جنوبی تا سال ۲۰۲۵ در مقایسه با اواسط دهه ۱۹۹۰، خسارت های چندمیلیونی به دنبال خواهد داشت. در هر دو کشور، دانشگاه ها و دانشکده های زیادی ورشکسته شدند و درهای خود را بستند یا در ادغام با یکدیگر آنها را بازسازی کردند. یکی از دلایل این مشکل در بخش آموزش عالی، افزایش موسسات آموزشی منطقه ای است. به عنوان مثال، در کره جنوبی،

آموزش عالی به بخشی از صنعت رونق تبدیل شد و حتی کلاس های تدریس انگلیسی با محبوبیت فوق العاده ای مواجه شد. در سال ۱۹۶۰، تنها یک موسسه آموزش عالی اصلی در هنگ کنگ وجود داشت اما امروز، علاوه بر چند مدرسه خصوصی اعطالکننده مدرک، هشت دانشگاه دولتی هم در هنگ کنگ وجود دارند که بیشتر آنها در دهه ۱۹۹۰ آغاز به کار کردند.

زمانی که سنگاپور در سال ۱۹۶۵ به دولتی مستقل تبدیل شد، تنها یک موسسه آموزش عالی به نام دانشگاه سنگاپور داشت. به دنبال آن در دهه ۱۹۹۰، دانشگاه فناوری نایانگ در سنگاپور تاسیس شد و چهار موسسه آموزشی دیگر هم در دهه ۲۰۰۰ میلادی آغاز به کار کردند. این شهر تنها کمتر از چند دهه از سطح اقتصادی مشابه کشورهای آفریقایی به سطحی قابل قبول با بهترین کشورهای سازمان های همکاری و توسعه اقتصادی رسید و رشد کرد.

کارشناسان معتقدند دولت های کشورهای آسیایی باید راه را برای استخدام فارغ التحصیلان جدید بین المللی باز بگذارند تا از این طریق کاهش جمعیت خود را با تعامل با دیگر کشورها جبران کنند. بسیاری از دانشجویان به طور طبیعی به دنبال شغل در کشورهای میزبان هستند تا از این طریق بتوانند با استانداردهای آموزشی و اجتماعات در دانشگاه های میزبان خو بگیرند

رشد آموزش عالی تایوان هم در این برهه زمانی قابل ملاحظه بود. یکی از استادان دانشگاه ملی چنگ چی می گوید: «تنها هفت موسسه آموزش عالی در سال ۱۹۵۰ در تایوان وجود داشت و تعداد دانشجویان به بیش از هفت هزار نفر هم نمی رسید. تا سال ۲۰۱۲، تعداد موسسات آموزش عالی در این کشور ۲۰ برابر شد و به حدود ۱۶۳ موسسه رسید و حدود یک میلیون و ۲۵۰ هزار دانشجویان در این دانشگاه ها مشغول تدریس بودند. حفظ دانشجویان در این دانشگاه ها چالش بزرگی به شمار می رود. دولت تایوان به تازگی اعلام کرده که ۱۳۲ گروه دانشگاهی و موسسه در سال

گذشته در ثبت نام دانشجوی بومی در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری ناکام بوده اند.»

گزارش ها حکایت از آن دارد که بین کشورهای آسیایی، چین با بیشترین رشد آموزش عالی مواجه بوده است. درحال حاضر، چین در نقطه حساس جمعیتی برای انتقال از کشوری درحال توسعه به توسعه یافته قرار دارد و به نوعی، درحال گذر از مشکلات کشورهایمانند هندوستان است که جوانان زیادی دارد اما از فقر روستایی و کمبود بودجه برای تأمین زیرساخت ها و تبدیل شدن به دانشگاه های برتر رنج می برد. در این هنگام، چین برخلاف هنگ کنگ و سنگاپور، از کاهش روند نزولی نرخ موالید رنج نمی برد و این مساله تاثیر بسزایی روی کیفیت سیستم آموزش عالی آن نداشته است و در نقطه مقابل، از جایگاه بالاتری نسبت به دیگری کشورهای آسیایی برخوردار شده است. ژاپن، سنگاپور، کره جنوبی و تایوان در دو دهه گذشته در زمینه پایین بودن نرخ موالید در صدر کشورهای جهان قرار داشته اند. اما چین تازه چند سالی است به این گروه پیوسته است. بسیاری از موسسات و دانشگاه های خصوصی آموزش عالی برای ادامه حیات خود تلاش می کنند، درحالی که دانشگاه های ملی و دولتی با پذیرش دانشجویان بیشتر از مناطق روستایی به جای پذیرش دانشجویان مناطق شهری و ساحلی می توانند به فعالیت خود ادامه دهند.

راهی برای جبران نبود دانشجویان

دانشگاه ها کنترل کمی روی سیاست های جمعیتی یا نرخ موالید وضع شده از سوی دولت دارند، بنابراین با این اوصاف راه حل پرکردن خلأ ذهن های جوان و جمعیت دانشجویان تازه نفس در موسسات آموزشی چه می تواند باشد؟ متخصصان بر این باورند که سیاست هایی که مشوق تنوع فرهنگی، تعادل جنسیتی و پذیرش دانشجویان در هر سنی هستند، قادرند درهای دانشگاه ها را روی دانشجویان باز کنند. به طور کلی، زنان به ویژه در سال های اخیر جایگاه قابل توجهی در آموزش عالی در سطح جهانی داشته اند و سهم زیادی از دانشگاه ها را به خود اختصاص داده اند، به طوری که بسیاری از موسسات آموزشی آسیا به ویژه دانشگاه های جامع هنرهای لیبرال، از سالم ترین نسبت جنسیتی برخوردار هستند. با وجود این، دانشگاه های برتر آسیای شرقی بیشتر در حوزه های علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات فعالیت می کردند و بسیاری از آنها اساسا دانشکده های پلی تکنیک یا فنی بودند که بعد از مدتی به دانشگاه تبدیل شدند و بیشترین دانشجویان آنها را نیز مردان تشکیل می دادند.

به گزارش «تایم»، نسبت دانشجویان زن به مرد در موسسه پیشرفته علوم و فناوری کره جنوبی ۲۰ به ۸۰ است، درحالی

که این نسبت در دانشگاه علوم و فناوری یوهاینگ ۲۳ به ۷۷ است. در دانشگاه توکیو که رده هفتم آسیا را در اختیار دارد، از هر پنج دانشجو، یک نفر زن است؛ در دانشگاه کیوتو که در رده دوازدهم آسیا قرار دارد هم نسبت دانشجویان زن به مرد ۲۴ به ۷۶ است. این نوع تعصبات جنسیتی مانعی برای بالا رفتن تعداد دانشجویان زن در رشته های علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات به شمار می رود.

به نظر می رسد ترغیب بیشتر جوانان به حضور در دانشگاه راه موثری برای پرکردن صندلی های خالی دانشگاه ها نیست. حدود ۷۰ درصد شهروندان تایوانی که در آموزش عالی مشغول تحصیل هستند، بین ۱۸ تا ۲۲ سال سن دارند؛ این آمار سنی، بعد از کره جنوبی، دومین نرخ بالا را در دنیا به خود اختصاص داده است و محققان مشکل اصلی را نه در تعداد پذیرش ها، بلکه کیفیت آموزشی می دانند. محققان بر این باورند که برای حفظ رقابت بین دانشگاه های آموزش عالی، موسسات کره ای و ژاپنی باید کیفیت زندگی دانشجویان بین المللی خود را بالا ببرند؛ از جمله در زمینه حساسیت به فرهنگ های خارجی، آگاهی نسبت به فرهنگ های چندگانه دانشجویان بومی و ارتباطات متقابل فرهنگی. کارشناسان معتقدند دولت های کشورهای آسیایی باید راه را برای استخدام فارغ التحصیلان جدید بین المللی باز بگذارند تا از این طریق بتوانند کاهش جمعیت خود را با تعامل با دیگر کشورها جبران کنند. بسیاری از دانشجویان به طور طبیعی

به دنبال شغل در کشورهای میزبان هستند تا از این طریق بتوانند با استانداردهای آموزشی و اجتماعات در دانشگاه های میزبان خو بگیرند. اما شناخته شدن از سوی کارفرمایان به طور قانونی برای فارغ التحصیلان بین المللی که دارای مدرک دانشگاهی هستند، دشوار است. دانشگاه ها تقریبا از سیستم پذیرش سنتی دانشجویان پیروی می کنند که افراد معمولا از دبیرستان و با قبولی در امتحان ورودی جذب دانشگاه می شوند. این دقیقاً مساله ای است که با توجه به کاهش جمعیت در کشورهای آسیایی قابل فکر است و باید تجدیدنظر در آن صورت گیرد. این کشورها به اندازه کافی جمعیت حدود ۱۸ سال ندارند و دانشگاه ها نیز با کاهش شمار دانشجویان به سمت ورشکستگی و تعطیلی سوق پیدا می کنند اما اگر سطح مهارت و توانایی دانشجویان در پرداخت هزینه های این گروه جوان افزایش یابد، می توان پایان خوبی را برای آن در نظر گرفت. در غیر این صورت، چنین شرایطی به این معناست که دانشگاه ها تنها در صورتی می توانند از این استعدادها بهره مند شوند که در شیوه پذیرش خود تنوع ایجاد کنند. به طور طبیعی، تعداد افراد سنین مختلف از جمله افراد سالمندی که تمایل به تحصیل در دانشگاه پیدا می کنند، درحال افزایش است و دیگر سن ورود به دانشگاه منحصر به سنین جوانی نمی شود.

نوبت اول

آگهی دعوت به ارزیابی کیفی عمومی نخست مناقصه شماره ۳۱/۹۹/۵/ص

شرکت راه آهن جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد، بنابر آیین نامه اجرایی بند ۱ ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات مصوبه شماره ۸۴/۳۳۵۶۰ مورخ ۱۳۹۷/۱۶/۸۵ نسبت به شناسایی مناقصه گران واجد شرایط جهت دعوت به مناقصه ای به شرح زیر اقدام نمایند:

- ۱- شرح مختصر موضوع مناقصه: ترمیم و بازسازی تعداد ۸۰۰ دستگاه تکه مرکزی یکپارچه و چند پارچه
- ۲- مدت و محل اجرا: مدت اجرا ۱۲ ماه بوده و محل اجرا مطابق اسناد مناقصه می باشد.
- ۳- مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی: حداکثر تا ساعت ۱۶:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۳/۲۶
- ۴- مهلت تکمیل اسناد ارزیابی کیفی: حداکثر تا ساعت ۱۶:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۴/۰۹
- ۵- کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت و تکمیل اسناد ارزیابی کیفی تا انتهای فرآیند مناقصه در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir به طور به خط انجام می شود و دریافت و تکمیل کلیه اسناد ارزیابی کیفی و مناقصه فقط از سامانه مذکور امکان پذیر است.
- ۶- از پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات به نشانی: سایت ملی مناقصات <http://iets.mporg.ir>، صرفا رویت امکان پذیر است.
- ۷- متقاضیان شرکت در مناقصه در صورت عدم عضویت قبلی در سامانه ستاد، ضروری است مراحل ثبت نام در این سامانه و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی جهت شرکت در فراخوان را محقق سازند. (شماره تماس سامانه ستاد ۰۲۱-۴۱۹۳۴)
- ۸- هزینه چاپ و نشر آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.
- ۹- مناقصه گران تایید صلاحیت شده در ارزیابی کیفی در صورتی که قصد ارائه ضمانت نامه به عنوان تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار را دارند، باید هنگام ارائه پاکات الف، ضمانت نامه معتبر بمتد سه ماهه و قابل تمدید تا سه ماه دیگر ارائه نمایند.
- ۱۰- مناقصه گران تایید صلاحیت شده در ارزیابی کیفی، در صورتی که قصد ارائه پیشنهاد قیمت را دارند، باید در صورت نیاز به تامین کالا و تجهیزات جهت انجام موضوع مناقصه، قیمت متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه نمایند.
- ۱۱- ارائه تصویر گواهی نامه تایید صلاحیت ایمنی الزامی است. لذا مناقصه گران طبق مصوبه هیات وزیران به شماره ۱۳۵۹۴۳/ت ۵۵۵۸۷/هـ مورخ ۱۳۹۷/۱۰/۹، بایستی هنگام ارزیابی کیفی تصویر گواهی نامه تایید صلاحیت ایمنی را به مناقصه گذار ارائه نمایند.

م. الف ۷۲۷

تاسیس شرکت با مسئولیت محدود رویان پام آخرگستر در تاریخ ۱۳۹۹/۰۳/۱۲ به شماره ثبت ۷۲۲۰۳ به شناسه ملی ۱۴۰۰۹۱۷۸۹۱۸ ثبت و امضا ذیل دفتر تکمیل گردیده که خلاصه آن به شرح زیر جهت اطلاع عموم آگهی می گردد. موضوع فعالیت: خدمات نظامتی - ایاب و ذهاب پرسنل شرکت - امور رستوران و آشپزخانه - امور تاسیسات - امور تایپ و تکثیر- تعمیر و نگهداری تاسیسات ساختمان. خدمات پشتیبانی اداری قابل وگذاری به بخش خصوصی. امور فضای سبز پس از اخذ مجوزهای لازم در صورت لزوم سپس از اخذ مجوزهای لازم از مراجع ذی ربط مدت فعالیت: از تاریخ ثبت به مدت نامحدود مرکز اصلی: استان خراسان رضوی، شهرستان مشهد، بخش مرکزی، شهر مشهد، محله ضد، خیابان خورشمرق ۱۶ [دهلاویه] - خیابان دهلاویه ۱۶ [حمیدیه ۵]، پلاک ۰۰۱، ۸۶، طبقه اول کدپستی ۹۱۷۳۸۸۴۶۹۳ سرمایه شخصیت حقوقی عبارت است از مبلغ ۲۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال نقدی میزان سهم الشرکه هر یک از شرکا آقای سیدمیلاد موسوی به شماره ملی ۰۹۲۴۸۹۷۶۴۳ دارنده ۵۰۰۰۰۰۰ ریال سهم الشرکه خانم معصومه امروزی به شماره ملی ۰۹۲۳۷۹۱۳۳۳۳ دارنده ۱۵۰۰۰۰۰۰ ریال سهم الشرکه اعضای هیات مدیره آقای سیدمیلاد موسوی به شماره ملی ۰۹۲۴۸۹۷۶۴۳ و به سمت نایب رئیس هیات مدیره به مدت نامحدود خانم معصومه امروزی به شماره ملی ۰۹۲۳۷۹۱۳۳۳۳ و به سمت مدیرعامل به مدت نامحدود و به سمت رئیس هیات مدیره به مدت نامحدود در زندگان حق امضا: کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهدآور رسمی و بانکی با امضای مدیرعامل معصومه امروزی همراه با مهر شرکت معتبر خواهد بود. اختیارات مدیرعامل: طبق اساسنامه روزنامه کثیرالانتشار فرهیختگان جهت درج آگهی های شرکت تعیین گردید. ثبت موضوع فعالیت مذکور به منزله اخذ و صدور پروانه فعالیت نمی باشد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۸۶۷۱۵۲)

دانشنامه پایان تحصیلات اینجانب جعفر امیری فرزند غلامحسین به شماره شناسنامه ۲۹۱ صادره از باختران در مقطع کارشناسی رشته مدیریت بازرگانی صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

♦♦♦

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب شهاب الدین شیدائی کرده میهن فرزند علیرضا به شماره شناسنامه ۳۴۲۹۹ صادره از تهران در مقطع کاردانی رشته حسابداری صادره از واحد دانشگاهی کرچ سما با شماره ۱۳۸۷۱۱۵۰۴۸۰ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرچ به نشانی کرچ، رجایی شهر، تقاطع بلوار شهید مومن و استقلال، مجتمع دانشگاهی امیرالمومنین ارسال نماید.

♦♦♦

مدرک موقت تحصیلی اینجانب اشکان اسماعیلی فرزند سیف اله به شماره شناسنامه ۰۹۳۸۰۰۷۹ صادره از ساوه در مقطع کاردانی رشته حسابداری صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه به نشانی کیلومتر ۴ جاده نورعلیعلیق شهرک دانشگاهی خاتم الانبیا به صندوق پستی ۳۹۱۸۷-۳۹۶۶ ارسال نماید.

♦♦♦

دانشنامه پایان تحصیلات اینجانب عبدالمهدی بهمنیار فرزند فرخ عبدالکریم به شماره شناسنامه ۲۸۶۰ صادره از تهران در مقطع کارشناسی رشته مهندسی عمران صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

♦♦♦